

متن پرسش

این روزها که دغدغه‌های مختلفی، از جمله مسئله‌ی تفاهم‌نامه و چالش‌های آن و رویارویی با آمریکا پیش آمده، خطر اصلی‌ای که باید به آن اندیشید این است که آیا ما می‌توانیم در این مسائل «همدیگر را بفهمیم»؟^۱ فهمیدن همدیگر، غیر از قبول نظر یکدیگر است. ممکن است کسی مخالف تفاهم‌نامه باشد و دیگری موافق. اما آیا می‌توانیم در افق انقلاب اسلامی جایی برای یکدیگر قائل باشیم؟ یا تصور ما این است که انقلاب اسلامی یک «نظریه» است و ما یا با آن موافقیم یا مخالف، و از این رو دیگری را به تحجر یا خیانت متهم می‌کنیم؟^۲ این خطر وجود دارد که ما خود را «ملاک حقیقت» بگیریم، به جای آن‌که خود را در وسعت تاریخی احساس کنیم و حقیقت را در میان خود جستجو نماییم.^۳ آیا می‌توانیم به مسئله‌ی تشیع توجه کنیم که ما در تشیع حضرت آقا بناست از همه‌ی فاصله‌ها که هر کس با فکر خود چیزی را حق می‌داند و نمی‌تواند دیگری را استقبال کند، فراتر رویم و ماورای همه‌ی اختلاف‌نظرها، یگانگی خود را احساس کنیم؟^۴ در این زمینه، منشور برادری حضرت امام (ره) بسیار راهگشاست. آقای انصاری در نامه‌ای به امام نوشتند که امروز شاگردان شما دو گروه با نظرات مختلف اقتصادی و سیاسی هستند و این کار اداری کشور را سخت کرده است. از آن‌جا که آنان شاگردان شماستند، اگر یک نظر را ترجیح دهید، گروه دیگر کنار می‌روند و نظر واحد تثبیت می‌شود. امام در پاسخ، پیامی نوشتند که به «منشور برادری» معروف شد. اولین نکته‌شان این بود که «اختلاف رحمت است» و عالم تشیع در طول تاریخ با همین اختلاف پیش آمده است و نباید به دنبال یک نظر واحد بود. اما باید «برادری» را بین خود حفظ کنید که اصل و اساس حرکت، برادری است. در انتهای پیام فرمودند که راه سازندگی کشور از «وحدت، برادری و تفکر» می‌گذرد.^۵ یعنی به جای نگرانی برای یک نظر واحد، نگران وحدت و برادری میان خود باشید. این امر اساس آینده‌ی اسلام را پیش می‌برد.^۶ ما می‌توانیم ذیل انقلاب نظرهای مختلف داشته باشیم، اما این «پیدا شدن وحدت و برادری» در میان ماست که ضامن آینده‌ی انقلاب است، نه تئوری و نظر ما.^۷ چالش امروز ما این است که فکر می‌کنیم اگر نظر ما محقق نشود، انقلاب به بحران می‌افتد و با تحلیل‌های مختلف می‌خواهیم آن را محقق کنیم. اما تحقق انقلاب به حفظ وحدت و برادری و یگانگی است.^۸ اگر شهادت را به مثابه امری می‌بینیم که ما را در آینده حاضر می‌کند، باید به این راه بیندیشیم که شهادت راهی است که ما وحدت خود را می‌یابیم؛ مسیری که در آن یگانگی دوباره آشکار می‌شود.^۹ همان‌طور که آقا درباره‌ی تشیع حاج قاسم فرمودند باطن ملت که یک نحوه یگانگی است، آشکار می‌شود. با این نسبت به تشیع می‌توانیم از جهان استکبار عبور کنیم.^{۱۰} کانال و سایت وارستگی: ^{۱۱}

باسمه تعالی: سلام علیکم: البته و صد البته کافی است به جای اصرار بر گرایش خود، هر گرایشی که می‌خواهد باشد، هر چند محترم؛ خود را در ذات اندیشیدن پاس بداریم حتی به قیمت احترام به نظر «دیگری». این‌جا است که تازه معنای وحدت و برادری و تفکر، ظهور می‌کند و با علاقه‌مندی تمام در جستجوی اندیشه «دیگری» بخواهیم خود را معنا کنیم. و این، آن‌گاه پیش می‌آید که تفکر، تاریخی باشد و نظر به افقی داشته باشیم که در مقابل‌مان بر اساس اقتضائات تاریخی گشوده شده است و همه اصرار بنده در این روزها برای حاضرشدن در برادری و وحدت و تفکر، همین نکته است که باید به افقی نظر کرد که به لطف الهی در این تاریخ در مقابل ما گشوده شده است و همچنان که فرمودید شهادت، اشاره‌ای است به آن افق. خدا کند همان‌طور که حضرت روح الله «رضوان الله تعالی علیه» فرمودند مشعل شهادت را همواره برپا داشته باشیم. موفق باشید